

РЕШЕНИЕ

№ 3937

гр. София, 13.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 02.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **3739** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Т. Ц. М. от [населено място], ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес – С., [улица], вх. „Б“, ет. 1, офис 2, чрез адв. К., срещу Заповед № 8121К-3382 / 08. 04. 2022 г. на министъра на вътрешните работи за прекратяване на служебното правоотношение.

В жалбата се излагат твърдения относно незаконосъобразността на заповедта. Посочва се, че заповедта е немотивирана, необоснована и незаконосъобразна, тъй като не служителят не бил придобил право на пенсия за осигурителен стаж и възраст. Твърди, че е член на синдикална организация в МВР и не е поискано тяхното становище. Сочи, че страда от заболяване, поради което е следвало преди прекратяване на служебното му правоотношение да се изиска предварително разрешение от Инспекцията по труда. Моли, съдът да постанови решение, с което да се отмени оспорената заповед. Претендира разноските по делото. Не представя писмени бележки в указания от съда срок.

Ответникът – министъра на вътрешните работи, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Представя писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Оспорената заповед е връчена на 14. 04. 2022 г., а жалбата е входирана в АССГ на 15.

04. 2022 г., поради което същата е подадена в срок от надлежна страна и при наличие на правен интерес, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Т. Ц. М., е бил назначен на длъжността „главен инспектор“ в Звено за материални проверки – МВР, по служебно правоотношение на държавен служител по чл. 142, ал. 1, т. 2 от ЗМВР, видно от приложенияте (стр. 41,42) заповед и удостоверение.

Със справка (стр. 25) е установено, че Т. М. е упражнил право на пенсия за осигурителен стаж и възраст с начална дата на пенсията – 29. 07. 2019 г.

С предизвестие рег. № 8121р-3529 / 22. 02. 2022 г. (стр. 24), министъра на вътрешните работи, е предизвестил Т. М., че след изтичане на едномесечния срок, ще прекрати служебното му правоотношение, на основание чл. 106, ал. 1, т. 5 от ЗДСл. Предизвестieto е връчено на 15. 03. 2022 г. на М..

С оспорената в настоящото производство Заповед № 8121К-3382 / 08. 04. 2022 г. на министъра на вътрешните работи, е прекратено служебното правоотношение на Т. М., считано от 15. 04. 2021 г., на основание чл. 106, ал. 1, т. 5 и чл. 108 от ЗДСл, във връзка с придобито право на пенсия за осигурителен стаж и възраст.

При тези доказателства по делото, настоящият състав прави следните правни изводи: Оспорената заповед е издадена от компетентен – министъра на вътрешните работи, който е орган по назначаването, съгласно чл. 108 от ЗДСл.

Заповедта е издадена в предвидената писмена форма, при спазване на административнопроизводствените правила и на материалния закон.

Съгласно чл. чл. 142, ал. 4 от ЗМВР, статутът на държавните служители по ал. 1, т. 2 се урежда със Закона за държавния служител и с чл. 56, чл. 151, ал. 1 и 7, чл. 156, ал. 4, чл. 181, ал. 3, чл. 182, чл. 185, ал. 1, чл. 186а, чл. 190, ал. 2, чл. 191 и 233 от този закон.

На основание чл. 106, ал. 1, т. 5 от ЗДСл, органът по назначаването може да прекрати служебното правоотношение с едномесечно предизвестие, при придобито право на пенсия за осигурителен стаж и възраст.

Видно от писмо на НОИ ТП – С. град, (стр. 37) Т. Ц. М., ЕГН [ЕГН], е упражнил право на пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл. 68, ал.1,2 от КСО, считано от 29. 07. 2019 г.

В конкретния случай, безспорно от писмото на НОИ се установява този факт на придобитото и упражнено от М. право на пенсия още от 29. 07. 2019 г., поради което заповедта за прекратяване на служебното правоотношение на жалбоподателя е законосъобразна и жалбата срещу нея следва да бъде отхвърлена. Видно от това писмо, по отношение на Т. М. са налице всички предпоставки по чл. 68, ал. 1 и ал. 2, включително и изискуема възраст, доколкото към датата на издаване на оспорената заповед същия е почти на 67 години, като също така е безспорно, че е реално упражнено правото на пенсия от 29. 07. 2019 г.

В същото време, е спазено едномесечното предизвестие, като служебното правоотношение е прекратено след изтичането срока на предизвестieto.

Съдът счита за неоснователни доводите изложени в жалбата за членство в синдикална организация, както и за заболяване, изискващо предварителното разрешение на Инспекцията по труда.

Макар и да не са спорни факта на членството и наличието на заболяване, което се потвърждава от представените от жалбоподателя удостоверение (стр. 14) и експертно решение на ТЕЛК (стр. 8), това не се отразява на законосъобразността на издадения

акт.

Както беше посочено по-горе, по отношение на държавните служители по чл. 142, ал. 1, т. 2 от ЗМВР са прилагат разпоредбите на ЗДС, като в него, за разлика от чл. 333 от КТ, не е предвидена закрила при уволнение на държавните служители. Доколкото не е предвидена никаква закрила, изискваща предварително разрешение от Инспекцията на труда или пък съгласието на синдикалната организация, то и правилно такива не са изисквани в конкретния случай.

Само за пълнота следва да се посочи, че дори и закрилата по чл. 333 от КТ не се отнася за всички случаи на прекратяване на трудовото правоотношение, а само за конкретно посочени, между които не влиза уволнение поради придобито право на пенсия за осигурителен стаж и възраст. Видно от разпоредбата на чл. 333, ал. 1 от КТ, закрилата се прилага при някои случаи на прекратяване на трудовия договор с предизвестие, но изрично е пропуснато прекратяването на основание чл. 328, ал. 1, т. 10 от КТ- при придобиване право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, какъвто е и настоящия случай.

По същият начин, защитата по чл. 333, ал. 3 от КТ отново се отнася за други случаи на прекратяване на трудовия договор с предизвестие, между които не влиза при придобито право на пенсия и освен това се отнася единствено за членовете на синдикалното ръководство, за което няма данни да е жалбоподателят, а същият е само член на синдкат.

Предвид изложеното, съдът намира, че обжалвания административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма, в съответствие с целта на закона, като са спазени материалноправните разпоредби и без да е налице съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

При този изход на спора, ще следва жалбоподателя, на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, да заплати на ответника направените разноски, каквото искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е своевременно направено, като същото следва да е в размер определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. На основание чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, по административни дела възнаграждението за една инстанция е от 100 до 240 лв. поради което съдът намира, че следва да се присъди такова в определения от закона минимум.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Т. Ц. М. срещу Заповед № 8121К-3382 / 08. 04. 2022 г. на министъра на вътрешните работи за прекратяване на служебното правоотношение.

ОСЪЖДА Т. Ц. М. от [населено място], ЕГН [ЕГН], да заплати на Министерство на вътрешните работи на Република България–гр. С., ул. „6-ти септември“ № 29, юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ:

